

Многи злурадо примећују да издаја у Србији више није могућа, поготово од времена када највиша политичка и интелектуална елита државе као свој једини начин опстанка и сврхе постојања види борбу за што бољи приступ богатим „страним фондовима“ и „донаторским организацијама“, који им у регуларном процесу „апликације“ омогућавају лагодно битисање, и што посебно истичу наши истакнути интелектуалци-власници разних невладиних организација, какво финансирање даје им потпуну слободну делања и мишљења у односу на њихову сопствену државу, владу и народ, или кратко речено Србију! И кажу да је то баш суштински и јако важно за њихов неометан рад и утицај на јавно мњење Србије, и промену наших лоших и примитивних навика, у које спада и љубав према домовини.

Али, ја вас питам, а како стојимо у односу на слободу делања и мишљења у односу на стране државе и њихове владе, које одобравају финансијска средства, која потом пуне рачуне опет њихових донаторских организација и фондова, из којих се наша несретна политичко-интелектуална елита „легално подмићује“? То никога од наших квазивођа, политичких шарлатана и идејних голубова превртача и не сме да занима, јер и они то раде.

Родољубље издајника

Пише: Миланко Шеклер
понедељак, 14 април 2014 07:06
